

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 349/2026-8

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu a sudcov Ladislava Duditša a Rastislava Kaššáka (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa **JUDr. Júliusa Bučeka**, advokáta, Štefánikova 22, Humenné, proti uzneseniu Mestského súdu Košice sp. zn. 22C/5/2021 z 11. marca 2026 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 9. júna 2026 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva na účinný prostriedok nápravy podľa čl. 13 dohovoru (sťažovateľom v petite nesprávne uvedené ako čl. 3 dohovoru, pozn.) uznesením Mestského súdu Košice (ďalej len „mestský súd“) sp. zn. 22C/5/2021 z 11. marca 2026 (ďalej len „napadnuté uznesenie“). Navrhuje napadnuté uznesenie zrušiť.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ vystupuje ako právny zástupca žalobcu v konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov na mestskom súde vedenom pod sp. zn. 22C/5/2021. Napadnutým uznesením bola sťažovateľovi udelená poriadková pokuta 100 eur. K uloženiu poriadkovej pokuty mestský súd pristúpil po tom, ako sťažovateľ podaním mestskému súdu doručeným 24. februára 2026 v čase o 14.28 h požiadal o odročenie pojednávania nariadeného na 25. február 2026 (pričom predvolanie bolo sťažovateľovi doručené 1. decembra 2025).

3. Mestský súd uloženie poriadkovej pokuty sťažovateľovi odôvodnil tým, že jeho nekonaním riadne a včas bolo zmarené pojednávanie nariadené na 25. február 2026, ktoré bolo nariadené

s dostatočným časovým predstihom, pričom poukázal na to, že sťažovateľ si predvolanie prevzal ešte 1. decembra 2025. Poukázal aj na to, že sťažovateľ žiadosť o odročenie poslal v poobedňajších hodinách deň pred termínom pojednávania a odôvodnil to tým, že jeho klient (žalobca) nebude uvoľnený z práce v [REDACTED]. Argumentoval tiež tým, že sťažovateľ už v minulosti opakovane žiadal o odročenie pojednávania a to z rôznych dôvodov, čím spôsobuje neprimerané predlžovanie súdneho konania. Na záver uviedol, že dôvodom uloženia poriadkovej pokuty je tak skutočnosť, že sťažovateľ zmaril nariadené pojednávanie tým, že si nesplnil svoju povinnosť voči súdu oznamovať všetky podstatné skutočnosti týkajúce sa súdneho sporu riadne a včas, resp. bezodkladne.

II.

Argumentácia sťažovateľa

4. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti namieta, že mestský súd sa vydaním napadnutého uznesenia dopustil svojvôle, že nesprávne aplikoval § 102 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Argumentuje, že v danom prípade nebola splnená podmienka sťaženia postupu súdu (čo súd ani nijak neodôvodnil). Potvrdením tejto skutočnosti je podľa sťažovateľa to, že mestský súd akceptoval jeho žiadosť o odročenie pojednávania a vo veci nariadil nový termín pojednávania. Napadnuté uznesenie považuje za arbitrárne a poukazuje pritom na to, že aj keby sa pojednávania zúčastnil avšak bez svojho klienta, pojednávanie by muselo byť odročené, pretože mestský súd považuje výsluch jeho klienta za potrebný. Uvádza, že zo strany mestského súdu mu nebola uložená žiadna povinnosť, ktorú by nesplnil, že zo strany klienta mu bolo až v poobedňajších hodinách deň pred nariadeným pojednávaním oznámené, že sa ho nemôže zúčastniť. Dodal, že nespôsobil predĺženie súdneho konania, ktoré by si vyžadovalo jeho sankcionovanie. Vo vzťahu k namietanej arbitrárnosti napadnutého uznesenia tiež uvádza, že v ňom absentuje uvedenie dôvodov, v čom malo podľa mestského súdu spočívať sťaženie jeho postupu.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Podstatou ústavnej sťažnosti je namietané porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a práva na účinný prostriedok nápravy podľa čl. 13 dohovoru napadnutým uznesením.

6. Ústavný súd, zohľadňujúc sťažnostné námietky smerujúce proti rozhodnutiu všeobecného súdu o uložení poriadkovej pokuty, považuje v prvom rade za žiaduce poukázať na svoju judikatúru, podľa ktorej zmyslom a účelom sankčného opatrenia v podobe poriadkovej pokuty je vytvorenie účinného mechanizmu slúžiaceho k vynúteniu a upevneniu autority súdu, ktorého úlohou je zabezpečiť dôstojný a nerušený priebeh pojednávania vedúci k rýchlej a účinnej ochrane práv. Takýto výklad akcentujú aj základné princípy Civilného sporového poriadku, konkrétne čl. 10 CSP, ktorý organizáciu priebehu konania zveruje do rúk súdu („Strany sporu postupujú v konaní v súlade so zákonom a podľa pokynov súdu.“; „Súd dohliada na riadny priebeh konania, určuje lehoty a ukladá potrebné opatrenia.“), ako aj čl. 17 CSP, ktorý zaväzuje súdy k urýchlenu a hospodárnosti konania („Súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prieťahom, koná hospodárne a bez zbytočného

a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.“). Z ústavného hľadiska musí byť poriadková pokuta uložená v súlade so zákonom, spočívať v relevantných a dostatočných dôvodoch a pri jej uložení sa musí súčasne zachovať primerane vyvážený vzťah medzi použitými prostriedkami (vrátane výšky pokuty) a sledovaným cieľom (III. ÚS 346/2018).

7. Ústavný súd zároveň uvádza, že pokiaľ ide o medze jeho zasahovania do rozhodovacej činnosti všeobecných súdov, neprislúcha mu hodnotiť správnosť ich skutkových záverov či právneho posúdenia vecí. Ústavný súd nie je prieskumným súdom, nadriadeným súdom a ani ochrancom zákonnosti. Jeho úlohou nie je zastupovať všeobecné súdy, ktorým predovšetkým prislúcha interpretácia a aplikácia zákonov.

8. Dôvodnosť uloženia poriadkovej pokuty sťažovateľovi ústavnému súdu neprislúcha hodnotiť ani spochybňovať. Rozhodovanie o poriadkových pokutách (procesné rozhodnutia) pred všeobecnými súdmi patrí jednoznačne do výlučnej kompetencie všeobecných súdov, pri ktorej sa prejavujú atribúty ich nezávislého súdneho rozhodovania (II. ÚS 545/2021).

9. Z obsahu napadnutého uznesenia zároveň vyplýva, že ho mestský súd odôvodnil v ústavne konformnom rámci (keď poukázal aj na predchádzajúce pravidelne sa opakujúce ospravedlnenia zo strany sťažovateľa spôsobujúce predlžovanie súdneho konania) a ústavný súd nedospel k názoru, že by ho bolo potrebné považovať za svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené. Vzhľadom na túto skutočnosť, ako aj na procesný charakter uznesenia o uložení pokuty s odvolaním sa na § 102 CSP ústavný súd konštatuje, že napadnuté uznesenie nemá znaky, ktoré by popierali zmysel práva na súdnu ochranu či znaky svojvôle alebo arbitrárnosti.

10. Z prednesených argumentov sťažovateľa nevyplýva nič, čo by posunulo prerokovávanú vec do ústavnoprávnej roviny. V kontexte okolností prípadu sa ústavný súd nedomnieva, že by bol postup mestského súdu excesný, odporujúci princípu primeranosti.

11. Ani skutočnosť, že sa sťažovateľ s názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nepostačuje sama osebe na prijatie záveru o zjavnej neopodstatnenosti alebo arbitrárnosti napadnutého uznesenia. Stabilná rozhodovacia činnosť ústavného súdu rešpektuje názor, podľa ktorého nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania vrátane ich dôvodov a námietok (I. ÚS 113/2022). Ústavný súd vzhľadom na uvedené ústavnú sťažnosť odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

12. Keďže ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietol, bolo už bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa uvedenými v jej petite.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. júna 2026

Libor Duľa
predseda senátu